

[Ministeren for offentlige arbejder.]

arbejdet her er betydeligt større end for postlovens vedkommende.

Erik Jacobsen: Efter at den højtærede trafikminister i sin forelæggelsestale har redegjort for såvel foranledningen til som for indholdet af forslag til lov om tillæg til postlov nr. 288 af 9. maj 1919, forekommer det mig, at der kun findes een vej at betræde, når indkomsten skal forøges, og denne vej er det da også, der følges i det foreliggende forslag. Jeg vil ikke påstå, at jeg er begejstret herfor eller for nogen omkostningsforøgelse i det hele taget, hvis den på nogen mulig måde kan undgås, men vi ved, at midlerne skal fremskaffes, og vi ved, at det kun kan ske ved en forhøjelse af den hidtil gældende porto og af taksterne i det hele taget. Jeg er forvisset om, at den højtærede trafikminister og den øverste sagkundskab indenfor postvæsenets administration har fundet frem til den mest retfærdige fordeling med hensyn til de foreslåede ændringer i posttaksterne, og da denne forvisning yderligere er bestyrket af den betænkning, som udvalget i det andet høje ting har afgivet med indstilling om uforandret vedtagelse af lovforslaget, kan jeg på mit partis vegne anbefale det til velvillig og hurtig behandling og til vedtagelse her i det høje landsting.

Det forelagte forslag til ændringer i statsbaneloven står jo ligesom forslaget om ændringer i postloven i forbindelse med det politiske forlig, der blev indgået ved behandlingen af skattelovene. Ifølge dette forlig skal der jo tilvejebringes 30 mill. kr., som nu foreslås inddrevet ved forhøjelse af taksterne for person- og godsbefordring. Da rigsdagen for fire år siden behandlede et tilsvarende lovforslag om takstforhøjelser for at modvirke det voksende underskud i statsbanedriften, gjorde jeg nogle bemærkninger om, at denne såvidt muligt burde hvile i sig selv. Den samme indstilling har jeg selvfølgelig i dag og kan derfor billige forslaget om takstforhøjelser som hensigtsmæssigt for det formål at medvirke til en bedre balance.

Med hensyn til de foreslåede forhøjelser af taksterne, der for personbefordringen skulle indbringe $\frac{2}{3}$ og for godsets vedkommende $\frac{1}{3}$ af det samlede beløb, er det min opfattelse, at der i det omfang, det har været forsvarligt, er taget videst muligt hensyn til alle sider, og jeg takker den højtærede trafikminister for den heldige måde, hvorpå han efter min mening har

løst den meget vanskelige opgave. Mange særinteresser har siden lovforslagets fremkomst søgt at gøre sig gældende, men jeg tror, at således som lovforslaget foreligger, og således som det er vedtaget af det høje folketing, tjener det helheden bedst, og jeg kan derfor på mit partis vegne anbefale det til velvillig og hurtig behandling og vedtagelse her i det høje ting.

Stensballe: Disse to lovforslag er jo, som den højtærede minister har fremhævet i sin forelæggelsestale, en følge af de aftaler, der blev truffet i forbindelse med forhandlingen om skattelovforslagene.

For postvæsenets vedkommende er der tale om takstforhøjelser, som skulle indbringe ca. 10 mill. kr., for statsbanerne skulle takstforhøjelserne indbringe ca. 30 mill. kr. Begge lovforslag er vedtaget i det andet høje ting, postlovforslaget i uændret skikkelse, statsbanelovforslaget med en enkelt ændring, der går ud på at begrænse rabatten for godsforsendelser til 25 pct. Det er en imødekommenhed overfor småskibsfarten, en imødekommenhed, som jeg hilser med tilfredshed, for småskibsfarten kan vi ikke undvære. Det viste sig under krigen, hvor der blev gjort en storslået indsats af den, og ej heller nu kan vi undvære den, idet den er den naturlige formidler af fordelingen af godset fra de store skibe i de større havne ude i landet til de mindre havne. Efter min opfattelse bør lovgivningen forhindre, at statsbanerne underbyder småskibsfarten, som jo faktisk kan fragte billigst og derved også bedst for samfundet. Statsbanerne bør aldeles ikke indlade sig på at opretholde så lave takster, at fragterne giver underskud for dem, et underskud, som skatteyderne skal betale, alene for at statsbanerne kan få disse fragter, som naturligt hører hjemme hos småskibsfarten. Dette har småskibsfarten ret til at kræve, og bag dette krav ønsker mit parti at stille sig.

Mit parti har i folketinget stemt for begge lovforslag, og det agter vi også at gøre her i tinget, så jeg skal ikke komme ind på enkeltheder i lovforslagene, og jeg kunne jo derefter forsåvidt nøjes med at anbefale dem begge til den hurtige gennemførelse, som jeg finder naturlig, og som den højtærede minister jo også har interesse i. Det er også min agt at gøre det, når jeg nu slutter min tale, men jeg vil dog forinden gerne fremkomme med enkelte betragtninger.

Ministeren udtalte i sin fremsættelsestale